

have det rigeligt, — thi det er her jo ikke Tale om, saa maatte Loven jo være ganske anderledes stillet og gaae meget høiere op, og Embedsmændene skulle dog ogsaa bære deres Tryk af Tiden ligesom alle Andre —; men jeg har troet, at det kunde være ganske passende at staae ved 400 Rd. som den største Deel af de Afgifter maa kunne komme ud af det med. Dernæst have vi jo seet, at saaledes som Lovforslaget blev indbragt her i Thinget, stillede det Forhøielse indtil 1000 Rd. i Udfigt, hvilket man ogsaa har vedtaget paa det „andet Sted“. Nu har jeg troet, at man ved at imødekomme det der afgivne Votum ved en Forhøielse af 100 Rd., muligviis kunde vente, at man saa ogsaa paa „det andet Sted“ vilde imødekomme os og staae de 100 Rd. af. Det er mig, der har forlangt en deelviis Afstemning, saaledes at der særskilt afstemmes over det sidste Stykke af § 1, hvori det hedder: „for Rønninger under 300 Rd. gives det samme Tillæg som for dem, der naae dette Beløb“. Jeg ønskede nemlig, at denne Passus blev udstemt, da jeg ikke synes, at den passer i Loven; thi de, der ere afslagne saa overordentlig ringe, at de kun have en Løn, der er mindre end dette, om dem vil man vist i Almindelighed kunne antage, at de have et Erhverv ved Siden af, som i Reglen lønner dem rigeligere end denne meget lave Løn. Derfor vil jeg tænke os, at vi vedtog Lovforslaget saaledes, som det er foreslaaet af Udvalgets Fleertal, hvad vil saa stee? Saa gaaer det igjen tilbage til Landsthinget; men der er vist ikke megen Sandsynlighed for, at det i den Grad skulde forandre sit engang med stor Majoritet afgivne Votum og tage det, der her er vedtaget; og saa vil Følgen deraf atter

blive, at Loven vil gaae til et Udvalg, sammensat af begge Thing; men Tiden er saa langt udtrukken, at man jo godt kan tænke sig, at vi muligviis ikke ville kunne faae Tid til at behandle Loven. Men sæt, vi faae Tid dertil, hvad vil saa stee? Saa vil det dog aldeles afhænge af et Tilfælde, hvad der skal komme til at staae i Loven, enten det, som nu her er opstillet af Fleertallet, eller det, som er vedtaget i Landsthinget, idet jeg nemlig troer, at det Thing, som først kommer til at votere over Loven, har Lovens Støbne i sin Haand; thi det andet Thing vil da blive nødt til at tage Loven saaledes, som den kommer dertil, medmindre man aldeles vil forkaste den; men for dette Sidste troer jeg dog ikke, at der kan være nogen Stemning. Af disse Grunde ønsker jeg, at Thinget vil gaae ind paa de af mig stillede Forslag.

M. P. Bruun: Jeg skal ikke gaae ind paa Forskiellen mellem de to Lovforslag, saaledes at jeg skulde bedømme, hvilket af dem der er det bedste. Jeg troer, at denne Sag er tidligere udebatteret, og jeg mener, at Thingets Majoritet har ved sit Votum afgjort, at den anseer den Redaction i det Forslag, som den har vedtaget, for den bedste; men derimod forekommer det mig, at der nok kunde være et Par andre Hensyn at tage med i Betragtning, og det er nemlig, hvorvidt der dog ikke kunde være Spørgsmaal om, at man, ved at vedtage Loven igjen paa samme Maade som tidligere, kunde komme til at forhindre, at Loven kom ud, og dernæst, at man dog vel ogsaa bør tage i Betragtning, at Landsthinget med Billighed venter, at Folkethinget vil tage noget Hensyn til, hvorledes det har opfattet Sagen.